

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Aestiva Et Autumnalis A Pentecoste Usque Ad Adventum. - Annexis
aliquot Panegyricis Academicis.

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Discursus I. Dominica Pentecostes. Osculum Pacis. Thema. Pacem meam
do vobis. Joan. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47093](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47093)

JOANNIS LUDOVICI
SCHÖNLEBEN

Carnioli Labacensis, SS. Theol. Do-
ctoris, Protonotarij Apóstolici, Archi-Diaconi
Carniolæ Inferioris.

HORÆ SUBSECIVÆ
DOMINICALES.

PARS II.

SIVE

Discursus sacri de Tempore post
Pentecosten usq; ad Adventum.

DISCURSUS I.
DOMINICA PENTECOSTES.

Osculum Pacis.

THEMA.

Pacem meam do vobis. Joan. 14.

SYNOPSIS.

I. Ignis & tonitru signa sunt irati Dei: hodie tamen per hæc non insinuat nisi amoris vehementia, qua Deus se Dom. Pars II.	<p>inclinans mundo Pacem offert.
II. Et quidem per OSCULUM quo Judas abusus fuit in signum</p> |
|--|--|

gnum belli & odij, cum sit alias signum Pacis & amoris.

III. Nam verum OSCULUM PACIS est Spiritus Sanctus, qui nos & cum Deo pacem habere docet, & cum proximis,

IV. Unde sponsa desiderans dona Spiritus Sancti, petit osculari seu osculum recipere ab osculo, quod est participare de plenitudine qua Pater in divinis filium osculatur. Cum enim Pater sit Osculans, Filius osculatus, rectè Spiritus Sanctus, OSCULUM dicitur.

V. De cælo venit & datur in terra, ut nos Deo reconciliet in cælo, & in terra cum hominibus jungat: propterea non contenta Sponsa uno OSCULO, plura petit.

VI. Dat verò Deus hoc osculum hanc pacem, non quomodo mundus dat, qui osculatur ut Joab, ut Absolon fide & fraudulenter.

VII. Sed dat Deus Pater in Osculo Filij uniendo naturam divinam nature humane per operationem Spiritus Sancti: ex quo debemus colligere quod sumus invicem membra, & in

vinculo pacis adhareamus capiti Christo.

VIII. Quia nisi omnia membra invicem cohereant non possunt dici Ecclesie membra sub uno capite: non enim animantur à Spiritu vivificante que non coherent.

IX. Sicut in visione Ezechielis insinuat, ubi ossa arida non sunt animata, nisi postquam accessit unumquodq; ad juncturam suam.

X. Et licet singula membra habeant speciales operationes, omnia tamen animantur ab eodem Spiritu, unde alius excellit in Sapientia, alius in scientia, alius in gratia sanitatum &c. Proinde qui ab hac unione cum membris divisis est, non vivit Spiritu.

XI. Et cum studiosi Pacis sint filij Dei, qui ab hac Pace separantur sunt filij Sathane. Tales ne essent Christiani in primitiva Ecclesia in Missa invicem osculabantur. Et nos si unanimes cum Deo & proximo vivimus, signum est quod hodie receperimus OSCULUM Pacis, Spiritum Sanctum.

Pacem

Pacem meam do vobis. *Joan. 14.*

I.

Cœlo quid expectari possit nisi divinæ bonitatis effusa liberalitas, nisi amor & beneficentia? Hodie tamen, sonus Spiritus vehementis quasi tonitru, ignis dispersus, quasi flammeus imber, quæ terroris potius argumenta sunt quàm amoris, è cœlo descendunt. *Intonuit de cœlo Dominus, & altissimus dedit vocem suam, grando & carbones ignis.* canebat Psalteres cum iratum Deum describeret: &: *Ignis à facie eius exarsit, carbones succensi sunt ab eo:* Nunquid & hodie sonus Spiritus vehementis, & dispersitæ linguæ tanquam ignis iratum mundo Deum ostendunt? Sanè cum ingratiſſimus mundus non ita pridem unigenitum Filium suum per inauditæ crudelitatis tormenta extinxerit, immensâ eius beneficia malefactoris compenfaverit, expectare aliud pro meritis suis non poterat, quam grandinem, ignem, fulmina, exterminium, nisi Deus se Deum meminisset, qui pro injurijs gratias, pro ingratitude beneficia, pro malo bonum reddere consuevit. Unde Spiritus hodierni vehementia non est nisi amoris impatientia, qua inimicos sibi reconciliare accelerat; ignis dispersus non est nisi ardor inexhausti amoris, quò omnes & singulos in gratiam & amicitiam vult recipere. *Ideo inclinavit cœlos & descendit, & contra naturam ignis cuius est in altum ferri, se demisit mundo Pacem offerens: Pacem meam do vobis:* sed notate: *non quomodo mundus dat, ego do vobis:*

Ps. 17.

Ibid.

bis: Quàm diversa igitur fit Pax Dei à pace mundi, quæ hodie nobis offertur, præfenti sermone paucis complectar.

II. Atq; ut ordiar ab ingratitude nostra, ut tanto clariùs elucescat divina beneficentia, quâ ingratos complectitur, reflectite oculos vestros ad pacem illam, quam impiissimus Judas, quasi personam sustinens totius mundi Christo obtulit in orto Gethsemani. Cum enim venisset hora, qua per passionem suam Dei Filius consummaret opus Redemptionis humanæ. *Venit Judas Iscariotes, unus de duodecim, & cum eo turba multa cum gladijs, & lignis* (ut ait Marcus) In quem finem cum gladijs & lignis, & fustibus, & armis? Ita ad bella proceditur. *Et accedens ad eum ait: Ave Rabbi, & osculatus est eum*: Pacem daturus venit, & bellica instrumenta cum turbis apportat. Sic nempe mundus Pacem offert. *Ab OSCULO incipitur bellum, & per pacis signum, pacis rumpitur sacramentum*: ita loquitur Augustinus. Ergo OSCULUM PACIS SIGNUM, exordium est funestissimi belli, quod totus mundus cum suo gessit Salvatore. Hactenus auditum est, *Belli finis PAX*: nunc viceversa *Belli initium Pax est*: nisi fortè alia sit Pax quam offert mundus, alia quam offert Deus; alia quam simulat Judas quasi antesignanus humani generis, alia quam daturus mundo Dei filius in mundum venit. Et ita sanè est: Simulata pietas, maxima impietas: fraudulentum *osculum* non est amoris aut Pacis signum, sed odij velamen. Qui sic osculatur, mordet; qui sic amat odit. Divinæ verò pietatis illa est œconomia, ut cum disponat omnia suaviter, etiam arma odij vertat in amoris instrumenta, & quæ mundus excogitat

Marci. 14

S. Aug.
serm. 121.

rat in dolos & fraudes, ea Deus adhibeat sincere amicitiae stabiliendae.

III. Etenim : *Videte qualem charitatem dedit nobis Pater, ut Filij Dei nominemur & simus* : Ingratos Deicidas, Filij Dei per osculi signum proditores, hodie recipit in OSCULO PACIS sancto, per quod nos sibi & Filio vult unire, *ut Filij Dei nominemur & simus* : Voluit ut postrema responderent primis. Initium Redemptionis nostrae coepit ab OSCULO, completa sunt Redemptionis mysteria per OSCULUM cum *complerentur dies Pentecostes* : dum Apostoli, & cum ijs congregata fidelium turba *repleti sunt Spiritu Sancto* : Miramini quod missionem Spiritus Sancti appellem OSCULUM? at ego efficiam ut agnoscatis in ea verum OSCULUM PACIS, & quidem non pacis tantum cum Deo, sed & pacis cum proximo, quo monemur & Deum qui prior dilexit nos rediligere, & proximum nostrum eiusdem participem OSCULLI, vera fraterna charitate amplecti. Neq; enim alia de causa existimo & promissum & datum credentibus Spiritum Sanctum.

IV. Doctor Angelicus agens de Spiritu Sancto inter coetera sic inquit : *Spiritus Sanctus ex modo suae processionis est nexus & unio, & vinculum Patris & Filij*. Sanctus vero Augustinus : *Spiritus Sanctus est Patris & Filij amor & connexio*. quo scilicet Pater Filium, Filius patrem amat. Quid vetat dicere est OSCULUM quo Pater & Filius invicem *Osculantur*. Sanè si OSCULUM Cypriano est *Concordia PACIS lex unanimitalis* : si Augustino & Bernardo est *PACIS indicium PACIS signum* : si Ambrosio est : *Sacræ PACIS insigne & fidei sanctæ signaculum* : si Chrysofomo est : *Charitatis igniculus & fomes* :

1. Joan. 3.

D. Tho. in
1. dist.
103.

Cyprian.
M. lib. de
unit. Eccl.
Aug. ser.
121.
Bern. ser.
1. in Cant.
Ambr. in

*Psal. 39.
Chrysof.
hom. 30.
in Ep. 2.
ad Cor.*

*S. Bern.
ser. 8. in
Cant.*

Cant. 1.

*Idem
Bern. ser.
cit.*

*S. Greg.
hom. 26.*

si Hailgrino Cardinali est *dulcis & delectabilis duorum conjunctio, signum dilectionis, & PACIS*: rectè senserit, qui Spiritum Sanctum quo Pater & Filius mutuo amore inardescunt, appellaverit *OSCULUM Pacis*. Ea fuit melliflui Bernardi intentio cum diceret: *Illamutua gignentis genitiq; cognitio pariter, & dilectio, quid nisi osculum est suavissimum?* Unde acutè infert sponsam dilecti anhelasse ad percipienda dona Spiritus Sancti, cum amore faucia exclamavit: *Osculetur me osculo oris sui*: Ab osculo petit osculum non ab ipso ore, quia ore ad os se Pater & Filius osculantur, & hoc illis solis convenit; ceteri de *OSCULO* participant id est de donis & charismatibus Spiritus Sancti. *Qui plenitudinem capit*, inquit S. Doctor, *OSCULUM* de ore sumit: qui *verò de plenitudine OSCULUM* de *OSCULO* recipit: unde concludit: *Nempè si rectè Pater OSCULANS, Filius OSCULATUS* accipitur; non erit *abs re OSCULUM* Spiritum Sanctum intelligi, utpote qui *Patris Filijq; imperturbabilis PAX* sit, *gluten firmum, individuus amor, indivisibilis unitas*: Ac proinde sponsa quæ *OSCULUM* petit ab *OSCULO*, petit participare de Spiritu Sancto: quatenus *PACEM* imperturbabilem cum Deo pariter, & cum proximo servare possit.

V. Id sanè videtur attigisse D. Gregorius dum causam inquit cur detur Spiritus Sanctus in terra, cum de cœlo detur: nempè ut quia cœleste donum est *PACEM* cum Deo habeamus, quia in terris datur *PACI* mutux & concordix studeamus. *In terra datur Spiritus ut diligatur proximus, è cœlo datur Spiritus, ut diligatur Deus: sicut ergo una est charitas, & duo præcepta: ita unus Spiritus & duo dona:*
Duo

Duō inquit dona & unus Spiritus, & tamen unum tantum petit OSCULUM, quia uno Spiritu una charitate amare vult Deum & proximum. Quamquam & pluralitatem donorum in iisdem verbis expressam observant septuaginta Interpretes, Ambrosius, Aponius & alij qui legunt: *Osculetur me ab osculis oris sui*: Nam ut loquitur Ambrosius: *Quae diligit non est unius osculi parcitate contenta, sed plura exigit, plura vindicat, & ita se amplius dilecto commendare consuevit*: Jam ergo intelligimus quam PACEM nobis hodie largiatur in Evangelio Christus benedictus: *PACEM meam do vobis*: Pax eius est eius mutuus amor cum Patre, dum operatur ad intra; Pax eius est amor proximi & totius humani generis cuius amore factus homo sustinuit mortem dum operatur ad extra. *Pacem meam do vobis*: quasi diceret Spiritum Sanctum qui me cum Patre conglutinat & unum facit, qui est OSCULUM quo me Pater ego Patrem deosculor *do vobis*, ut eius dono vos quoq; deosculor, & pacem inter vos & Patrem meum, imò & mutuam inter vos sanciam.

S. Ambr.
lib. de I-
saac c. 3.
Apon. in
Cant.
Pagni. va-
tab. Gene-
br. ap.
Scherl.
Vol. 2.

VI. *Pacem meam do vobis*, Spiritum Sanctum meum do vobis qua ratione? *non quomodo mundus dat*, quia mundus dat pacem verbis & exterioribus signis, in corde iras & rancorem fovet: Respicite Absolonem ut paterno sceptro inhians subdola inventione advenientes amplectitur, manus eorum deosculatur, & affectum sibi demereri vult, non quod illis sed sibi tantum benè velit. Respicite Joab qui occurrens Amasæ eumq; compellans *Salve mi frater*, nihil minus cogitat, quam de fraterno amore. Nam dum se fingit osculum figere, sicam occultè vibrat, & incautum perimit. O quot hodie in

2. Reg. 25.

ibid c. 20.

mun-

Barcl.
Avg.

mundo Absolones, quot Joab repereris, ut nonne-
mo dicat : *Per-vicacissima ars aularum amorem fingere* :
sub amici pallio latent jurati hostes, sub risu liven-
tia corda, sub salutatione diræ imprecationes, sub
laudum elegantis virulentæ ironiæ. Præsenti de-
fertur, absenti detrahitur ; coram appellatur ami-
cissimus, à tergo capitalissimus hostis. Hoc non
est sectari pacem, sed dissensionem. Neq; enim e-
iusmodi personata benevolentia diu potest latere.
Tense mendacium est, pellucet cum diligenter in-
spicitur : & quid inde sperari potest, quàm amaritu-
do cordis, quàm sævissimæ inimicitæ.

Hailgr.
Card in
Cant.

VII. *Pacem meam do vobis* : quomodo ? in *Os-
culo* paterno, sicut Pater me amat ut filium, sic ego
vobis offero paternum affectum, desiderans vos a-
doptare in cohæredes, volens efficere meos fratres,
ut & vos Filij Dei nominemini & sitis. *Videte qua-
lem charitatem dedit nobis Pater, ut Filij Dei nomine-
mur & simus* : quod ponderans Hailgrinus Cardina-
lis aiebat : *DEUS Pater in OSCULO Filij sui
OSCVLATUS humanam naturam, in quo OSCU-
LO habetur dulcis unio & delectabilis conjunctio duarum
naturarum in Christo* : Nostra itaq; natura in OSCU-
LO PACIS per operationem Spiritus Sancti unita
est naturæ divinæ, siquidem Beatissima Virgo quæ
has duas naturas coniunxit *Concepit de Spiritu San-
cto* : quid inde aliud possumus vel debemus elicere ?
quàm quod hodie nobis mittatur idem OSCULUM
PACIS quo sancita inter Deum & hominem Pax
stabiliatur, & omnes unum corpus effecti cum
Christo ceu capite adhæreamus invicem ut mem-
bra, concordés, unanimes, idem sapientes in uno
Spiritu in OSCULO PACIS, amantes Dei & pro-
ximi.

ximi. Eo tendit illa exegesis S. Fulgentij: *Necessarium nobis est, ut sicut de Spiritu Sancto natus est Christus, quando Deus unigenitus in utero Virginis unitus homini tanquam sponsus processit de thalamo suo, sic Ecclesia dono Spiritus Sancti adhaereat Christo tanquam mulier viro suo, & tanquam corpus capiti suo.*

S. Fulg.
lib. 2. ad
Mon. c.
10.

VIII. Notate postrema verba *tanquam corpus capiti suo*: quia corpus multa continet membra, & nisi hæc membra adinvicem cohæreant ac uniantur, nequaquam dici possunt unum corpus, multo minus possunt eodem Spiritu animari. Ita prorsus se habet in mystico Ecclesiæ corpore, quod ex multis constat individuis, & nisi omnia inter se per charitatem uniantur non possunt dici membra Ecclesiæ, sub eodem capite Christo: non possunt ab eodem Spiritu animari. Unde aiebat Paulus: *In uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus*: In uno inquit Spiritu, ut scilicet idem Spiritus sit, qui caput coniungit corpori, & corporis membra ad invicem. Hoc sensu orabat Servator noster ad Patrem: *Pater sancte ser-va eos in nomine tuo quos dedisti mihi, ut sint unum, sicut & nos*: quæ verba premens Clemens Alexandrinus: *Charitatis (inquit) pacis, & concordie vinculum petit, quod ad tantam spirituales credentes unionem perducatur, ut naturalis consubstantialisq; in Patre, Filio atq; Spiritu Sancto unionis similitudinem imitetur*: Et hoc vinculum, hanc unionem, hoc PACIS OSCULUM hodie nobis offert, idq; in specie ignis, & Spiritus flantis. Ignis innuit mutuam concordiam, & unanimitatem. *Ignis virtutem habet copulativam, quia per ignem metalla copulantur*, ait Berchorius. Spiritus verò coniuncta membra animat & vivificat, quia corpus Ec-

1. Cor. 12.

Joan. 17.

Cyrril. A-
lexand.

Berchor.

clesiæ debet esse vivum non mortuum, non cadaver.

Ezech. 37.

IX. Hanc mutuam unitatem in OSCULO PACIS, indicare voluisse videtur Deus illa visione Prophetæ Ezechielis, qui deductus in spatiosum campum plenum ossibus, iussit Prophetare, & ossa illa arida alloqui: *Ossa arida audite verbum Domini. Hæc dicit Dominus ossibus istis: Ecce ego intromittam in vos Spiritum, & vivetis.* Fecit Prophetæ quod imperatum erat: *Factus est autem sonitus prophetante me, & ecce commotio.* Videor hic mihi audire illud: *Factus est repente de cælo sonus tanquam advenientis Spiritus vehementis.* Pergit Prophetæ: *Et accesserunt ossa ad ossa, unumquodq; ad juncturam suam.* Cumq; iussus advocasset Spiritum: *Ingressus est in ea Spiritus & viverunt.* Quis hic Spiritus fuerit, ex sequentibus collige ubi dicit Deus: *Et dederò Spiritum meum in vobis,* Spiritus Dei est Spiritus Sanctus OSCULUM PACIS, qui vivificat corpus Ecclesiæ quando membra invicem uniuntur, nec vivificat nisi uniuntur asserente S. Augustino: *Spiritus enim humanus, sicut nunquam vivificabit membra nisi fuerint unita, sic Spiritus S. nunquam nos vivificabit, nisi PACE uniti fuerimus:* Hinc supra memorata verba Prophetæ accesserunt ossa ad ossa Pagninus legit accesserunt ossa, os ad os suum, quasi unumquodq; os etiam ex alio proximo sibi osse componatur, quod insinuat mutuam unionem, quam etiam Paulus alludens ad hanc ossium juncturam expressit inquit: *Veritatem autem facientes crescemus in illo per omnia, qui est caput Christus, ex quo totum corpus compactum, & connexum per omnem juncturam subministratiōis secundum operationem in mensuram uniuscuiusq; membri,*

S. Aug.
serm. 2.
ad frat. in
Erem.

ad Ephes.
4.

ali.

augmentum corporis facit in edificationem sui in charitate.

X. Pensanda hic sunt illa potissimum verba, secundum operationem in mensuram uniuscuiusq; membri &c. in charitate: quibus innuit Apostolus in uno corpore mystico Ecclesiæ multa esse membra, non tamen omnia in eadem mensura nec omnia eiusdem operationis, propterea alibi dicit, quod alij datus sit sermo sapientiæ, alij sermo scientiæ, alteri fides, alij gratia sanctorum, &c. Hæc autem omnia operatur unus atq; idem Spiritus: Quasi argueret ex similitudine humani corporis, in quo aliam operationem habet pes, aliam manus, aliam oculus, aliam auris &c. & tamen hæc membra omnia ab una eademq; anima animantur. Et quidem ita animantur, ut si præcidatur unus pes, vel una manus, hæc exanimatur, reliquo corpore animam conservante. Ex quo tacitam insinuat doctrinam, quod ij qui per discordiam à proximis dissociantur perdant charitatem, perdant Spiritum Sanctum, ut censeri debeant mortui Deo, membra exanimata. Quam veritatem eleganter expressit Augustinus; ubi ita fatur: Sicut humani corporis membrum præcisum formam quidem, qua membrum esse cognoscitur, retinet, sed nequaquam Spiritus sequitur, quo præter unitatem corporis vivat; sic quicumq; à prædictæ PACIS unitate divisus est, sacramentum quidem tanquam formam retinet, sed Spiritu præter unitatem non vivit. Frustra ergo foris de forma gloriantur, nisi intus Spiritu vegetentur: Hæc Augustinus, quæ imprimis perpendere deberent omnes hæretici, qui ab Ecclesia vera se abscindunt, & recogitare Spiritum extra corporis unitatem præcisa membra non animare, se proinde Spiritu

1. Cor. 12.

S. Aug.
lib. de
grat.

Sancto destitutos esse : illi deinde qui in Ecclesia quidem perseverant, sed per discordias, & inimicitias, per odia & vindictæ cupiditatem se ab unitate corporis separant, ut sint potius membra cadaveris, quàm corporis animati. Non enim informat separata membra Spiritus, sed unita.

S. Greg in
Pastorali

XI. Gravius est quod de his dicit S. Gregorius contraponens eos PACIS & unitatis sectatoribus, dum hos Filios Dei appellat, illos verò filios Sathanæ. Eius verba sunt : *Si Dei vocantur filij, qui PACEM faciunt, procul dubio sathanae sunt Filij, qui PACEM confundunt. Sicut nihil est pretiosius Deo virtute dilectionis, ita nihil est desiderabilius Diabolo extinctione charitatis.* Respexit haud dubiè Gregorius ad illud Christi dictum : *Beati PACIFICI, quoniam Filij Dei vocabuntur* : & rursum ad illud : *Diligite inimicos vestros ut sitis Filij Patris vestri.* Qui Filij Dei sunt, cohæredes sunt Christi, & participant de OSCULO oris eius. Propterea in primitiva Ecclesia fideles ut contestarentur mutuam concordiam & PACEM, OSCULA invicem imprimebant, qua de re Clemens Romanus in Constitutionibus Apostolicis : *Ut viri viros, & fœmine fœminas, cum ad Eucharistiam accedunt osculentur.* Sed & extra mysteria consueta fuerunt huiusmodi Oscula ut innuit Paulus ; scribens ad Romanos, ad Corinthios, ad Thessalonicenses, & Petrus quoq; in sua Epistola : *Salutate vos invicem in OSCULO SANCTO.* Meminerunt huius OSCULI SANCTI veterum plures, ut origenes qui ait : *Cuius rei imago est illud OSCULUM quod in Ecclesia, sub tempore mysteriorum nobis invicem damus.* Ignatius Martyr, Dionysius Areopagita, Tertullianus, Chrysostomus, Au-

Clem.
Rom. Con-
stit. A-
post. cap.
57.

Rom. 16.
1. Cor. 16
2. Cor. 13
1. Pet. 5.

Orig. in
Epist. ad
Rom. 5.
Ignat. M.

Augustinus & alij. A quo more fluxit & illa hodie in Ecclesijs usurpata cæremonia, ut Sacerdos in Missa ante Communionem OSCULETUR Pacificale, & per Diaconum alijs fidelibus transmittat OSCULUM PACIS. Felices nos quibus hodie è cælo transmittitur OSCULUM PACIS; si Deum & proximum diligimus, si in unitate corporis Ecclesiæ indivisi perseveramus, signum est, quod OSCULETUR nos Deus *osculo oris sui*, quod receperimus Spiritum Sanctum, & possumus dicere cum Paulo: *Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum qui datus est nobis.* Si quis verò, quod absit, rancorem aut odium fovet cum proximo, si quis in peccato perseverat, det operam ut his diebus quantocjùs Deo & proximo se reconciliet ne sit Filius Diaboli, sed potius filius Dei, & recipiat OSCULUM PACIS, Spiritum San-

ctum, quo nos omnes felicitet Princeps PACIS.

Dionys.
Tertull.
Chrysostr.
Aug. ap.
Scherl.
vol. 2.
vestig. 1.

